

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 16. maja 2019*

„Predhodno odločanje – Prenosi podjetij – Direktiva 2001/23/ES – Členi od 3 do 5 – Ohranjanje pravic delavcev – Izjeme – Postopek zaradi insolventnosti – Postopek sodne reorganizacije s prenosom pod nadzorom sodišča – Celotna ali delna ohranitev podjetja – Nacionalna zakonodaja, v skladu s katero lahko pridobitelj po prenosu izbere, katere delavce bo prevzel“

V zadevi C-509/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo arbeidshof te Antwerpen, afdeling Hasselt (delovno sodišče v Antwerpnu, oddelek Hasselt, Belgija) z odločbo z dne 14. avgusta 2017, ki je prispela na Sodišče 21. avgusta 2017, v postopku

Christa Plessers

proti

Prefaco NV,

Belgische Staat,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik četrtega senata v funkciji predsednika tretjega senata, J. Malenovský (poročevalec), L. Bay Larsen, M. Safjan in D. Šváby, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. oktobra 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za C. Plessers J. Nulens in M. Liesens, advocaten,
- za Prefaco NV J. Van Acker in S. Sonck, advocaten,
- za belgijsko vlado M. Jacobs in L. Van den Broeck, agentki, skupaj s C. Raymaekers, advocaat,
- za Evropsko komisijo M. van Beek in M. Van Hoof, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 23. januarja 2019

* Jezik postopka: nizozemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov od 3 do 5 Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 98).
- 2 To vprašanje je bilo predloženo v okviru spora med C. Plessers na eni strani ter družbo Prefaco NV in Belgische Staat (Belgijska država) na drugi v zvezi z zakonitostjo odpovedi delovnega razmerja prvonavedene.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 3(1), prvi pododstavek, Direktive 2001/23 določa:

„Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, se na podlagi takega prenosa prenesejo na pridobitelja.“

- 4 Člen 4 te direktive določa:

„1. Prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata sam po sebi odsvojitelju ali pridobitelju ne daje podlage za odpuščanje. Ta določba ne preprečuje morebitnega odpuščanja iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, zaradi katerih so potrebne kadrovske spremembe.

Države članice lahko določijo, da se prvi pododstavek ne uporablja za nekatere specifične kategorije delavcev, ki jih zakonodaja ali praksa držav članic ne varuje pred odpuščanjem.

2. Če pogodba o zaposlitvi ali delovno razmerje preneha, ker se delovni pogoji zaradi prenosa bistveno spremenijo v škodo delavca, se šteje, da je delodajalec odgovoren za prenehanje pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja.“

- 5 Člen 5(1) navedene direktive določa:

„Če države članice ne določijo drugače, se člena 3 in 4 ne uporabljata za prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata, če je odsvojitelj v stečajnem ali temu podobnem postopku zaradi plačilne nesposobnosti, ki je bil začet z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja in je pod nadzorom pristojnega organa oblasti (ki je lahko tudi stečajni upravitelj, ki ga je pooblastil pristojni organ oblasti).“

Belgijsko pravo

- 6 Člen 22 wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen (zakon o kontinuiteti podjetij) z dne 31. januarja 2009 (*Belgisch Staatsblad* z dne 9. februarja 2009, str. 8436), v različici, ki se uporablja v obravnavanem primeru (v nadaljevanju: WCO), določa:

„Dokler sodišče ni odločilo o zahtevku za reorganizacijo pod nadzorom sodišča, ni bila vložena tožba ali se ni začel postopek izvršbe pred vložitvijo zahtevka ali po njej:

- ni mogoče razglasiti dolžnikovega stečaja in v primeru družbe ta ne more prenehati na podlagi sodne odločbe;
- po izvedbi postopka izvršbe ni mogoče likvidirati premočnin in nepremočnin dolžnika.“

- 7 Člen 60, prvi odstavek, WCO določa:

„S sodbo, s katero se naloži prenos, se imenuje sodni pooblaščenec, čigar naloga je, da organizira in izvede prenos v imenu in za račun dolžnika. Dolžnik določi predmet prenosa ali ga prepusti presoji sodnega pooblaščenca.“

- 8 Člen 61(4) WCO določa:

„Pridobitelj lahko izbere, katere delavce bo prevzel. Izbira mora temeljiti na tehničnih, ekonomskih in organizacijskih razlogih ter jo mora izvesti brez prepovedanega razlikovanja, zlasti če delavec deluje kot predstavnik osebja v prenesenem podjetju ali njegovem delu.

Neobstoj takega prepovedanega razlikovanja se šteje za dokazan, če se pri skupnem številu izbranih delavcev upošteva delež delavcev in njihovih predstavnikov, ki so bili dejavni v prenesenem podjetju ali njegovem delu in jih je izbral pridobitelj.“

- 9 Člen 62 WCO določa:

„Imenovani sodni pooblaščenec organizira in izvede prenos, odrejen s strani sodišča, s prodajo ali prenosom vseh premočnin ali nepremočnin, ki so potrebne ali koristne za ohranitev celote ali dela gospodarske dejavnosti podjetja.

Zahteva ponudbe, s poudarkom na ohranitvi celote ali dela gospodarske dejavnosti podjetja, pri čemer upošteva pravice upnikov. [...]

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 10 C. Plessers je bila od 17. avgusta 1992 do aprila 2013 zaposlena v podjetju Echo NV v Houthalen-Helchterenu (Belgija).
- 11 Rechtbank van koophandel te Hasselt (gospodarsko sodišče v Hasseltu, Belgija) je 23. aprila 2012 na predlog družbe Echo začelo postopek sodne reorganizacije za pridobitev soglasja upnikov, in sicer v skladu s členi od 44 do 58 WCO. Temu podjetju je bil odobren odlog do 23. oktobra 2012, nato do 22. aprila 2013.

- 12 Rechtbank van koophandel te Hasselt (gospodarsko sodišče v Hasseltu) je 19. februarja 2013, to je pred potekom odloga, ugodilo predlogu družbe Echo za spremembo prenosa s soglasjem v prenos pod nadzorom sodišča.
- 13 To sodišče je 22. aprila 2013 sodne pooblaščenke pooblastilo za prenos premičnega in nepremičnega premoženja na družbo Prefaco, ki je bila ena od dveh družb, ki sta se potegovali za prevzem družbe Echo. Družba Prefaco je v svojem predlogu ponudila, da bo prevzela 164 delavcev, kar je približno dve tretjini od celotnega osebja družbe Echo.
- 14 Pogodba o prenosu je bila podpisana istega dne. V prilogi 9 k tej pogodbi je bil naveden seznam delavcev, ki naj bi bili prevzeti. Ime C. Plessers na tem seznamu ni bilo navedeno.
- 15 Poleg tega je bilo v tej pogodbi navedeno, da prenos začne veljati dva delovna dneva po datumu navedene sodbe rechtbank van koophandel te Hasselt (gospodarsko sodišče v Hasseltu), s katero je bilo podeljeno pooblastilo.
- 16 Družba Prefaco je 23. aprila 2013 telefonirala prevzetim delavcem in jih pozvala, naj naslednji dan pridejo na delo zaradi opravljanja svojih nalog. Družba Prefaco je 24. aprila 2013 ta prenos pisno potrdila. Z drugimi delavci je bil prek telefona vzpostavljen stik, sodni pooblaščenki pa so jih z dopisom z dne 24. aprila 2013 obvestili, da jih družba Prefaco ni prevzela.
- 17 V tem dopisu je bilo navedeno:

„Ta dopis se šteje za uradno obvestilo v skladu s členom 64(2) [WCO]. S tem je družba [Echo] 22. aprila 2013 prenehala opravljati svoje dejavnosti. Ker vas navedeni pridobitelji niso prevzeli, morate ta dopis obravnavati kot odpoved pogodbe s strani vašega delodajalca, [družbe Echo]. Kot morebitni upnik [družbe Echo] ste napoteni, da vložite terjatveni zahtevek pri spodaj podpisanih sodnih pooblaščenkih [...].“
- 18 Sodni pooblaščenki so poleg tega C. Plessers poslali obrazec, na katerem je bil naveden datum 23. april 2013 kot datum odpovedi pogodbe.
- 19 C. Plessers je z dopisom z dne 7. maja 2013 družbo Prefaco pozvala, naj jo prevzame. Navedla je, da je družba Prefaco začela uporabljati obrat v kraju Houthalen-Helchteren 22. aprila 2013, ko je rechtbank van koophandel te Hasselt (gospodarsko sodišče v Hasseltu) izreklo sodbo.
- 20 Družba Prefaco je ta poziv zavrnila z dopisom z dne 16. maja 2013, v katerem se je sklicevala na člen 61(4) WCO, ki pridobitelju daje pravico, da izbere, katere delavce bo prevzel in katerih ne bo, če, po eni strani, ta izbira temelji na tehničnih, ekonomskih ali organizacijskih razlogih in če, po drugi strani, ne gre za prepovedano razlikovanje. Družba Prefaco je še navedla, da je ni zavezovala obveznost, da C. Plessers po prenehanju pogodbe o zaposlitvi, ki jo je zadnjenavedena sklenila z družbo Echo, ponovno zaposli.
- 21 C. Plessers je 11. aprila 2014 pri arbeidsrechtbank te Antwerpen (delovno sodišče v Antwerpnu, Belgija) vložila tožbo.
- 22 C. Plessers je poleg tega 24. julija 2015 pozvala Belgische Staat k vstopu v pravdo.
- 23 Arbeidsrechtbank te Antwerpen (delovno sodišče v Antwerpnu) je s sodbo z dne 23. maja 2016 vse predloge C. Plessers zavrnilo kot neutemeljene in ji naložilo plačilo vseh stroškov.

- 24 C. Plessers je zoper to sodbo vložila pritožbo pri arbeidshof te Antwerpen, afdeling Hasselt (delovno sodišče v Antwerpnu, oddelek Hasselt, Belgija), ki je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je pravica izbire pridobitelja, določena v členu 61(4) [WCO], [...] združljiva z Direktivo [2001/23], zlasti njenima členoma 3 in 5, če je ta ‚sodna reorganizacija s prenosom pod nadzorom sodišča‘ izvedena z namenom ohranitve celotnega podjetja odsvojitelja ali dela tega podjetja oziroma njegovih dejavnosti?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 25 Družba Prefaco izraža dvome v zvezi z dopustnostjo predloga za sprejetje predhodne odločbe, pri čemer je opozorila, da je po njenem mnenju zastavljeno vprašanje brezpredmetno za rešitev spora o glavni stvari. Ker sta namreč stranki tega spora dva posameznika, naj se C. Plessers ne bi mogla sklicevati na Direktivo 2001/23, da bi izključila uporabo jasne nacionalne zakonodajne določbe.
- 26 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in ki mora prevzeti odgovornost za prihodnjo sodno odločbo, edino, ki glede na posebnosti zadeve lahko presodi zlasti upoštevnost vprašanj, ki jih zastavi Sodišču. Zato je Sodišče načeloma zavezano odločiti, če se ta vprašanja nanašajo na razlago pravila prava Unije (glej v tem smislu sodbi z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi, C-62/14, EU:C:2015:400, točka 24, in z dne 7. februarja 2018, American Express, C-304/16, EU:C:2018:66, točka 31).
- 27 Iz tega sledi, da za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo nacionalno sodišče, le če je očitno, da zahtevana razlaga ali zahtevana presoja veljavnosti pravila prava Unije ni v nikakršni zvezi z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki jih potrebuje, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodbi z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi, C-62/14, EU:C:2015:400, točka 25, in z dne 7. februarja 2018, American Express, C-304/16, EU:C:2018:66, točka 32).
- 28 Ker se vprašanje, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče, nanaša na razlago Direktive 2001/23, je treba opozoriti, da je Sodišče v zvezi s sporom med posamezniki sicer dosledno razsojalo, da direktiva sama za posameznika ne more ustvarjati obveznosti in se torej nanjo kot tako proti njemu ni mogoče sklicevati. Vendar je Sodišče večkrat razsodilo, da dolžnost držav članic, ki izhaja iz direktive, da dosežejo rezultat, ki ga ta določa, in dolžnost, da sprejmejo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje te obveznosti, velja za vse organe držav članic, vključno s sodnimi organi v okviru njihovih pristojnosti (sodba z dne 19. aprila 2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 29 Iz tega sledi, da morajo ob uporabi nacionalnega prava nacionalna sodišča, ki morajo to pravo razložiti, upoštevati vsa pravila tega prava in uporabiti metode razlage, ki jih to pravo priznava, da bi ga v največjem mogočem obsegu razložila glede na besedilo in namen zadevne direktive za doseg rezultata, določenega v tej direktivi, in tako izpolnila zahteve iz člena 288, tretji odstavek, PDEU (sodba z dne 19. aprila 2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 30 Glede na navedeno ni mogoče šteti, da vprašanje, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče, nima nobene zveze s predmetom spora o glavni stvari ali da se nanaša na hipotetični problem.
- 31 Predlog za sprejetje predhodne odločbe je zato dopusten.

Vsebinska presoja

- 32 Najprej je treba opozoriti, da mora Sodišče glede na ustaljeno sodno prakso v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem iz člena 267 PDEU nacionalnemu sodišču podati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. Ob upoštevanju tega lahko Sodišče po potrebi preoblikuje vprašanje, ki mu je bilo predloženo. Poleg tega lahko Sodišče upošteva določbe prava Unije, na katere se nacionalno sodišče v vprašanju ni sklicevalo (sodbi z dne 13. oktobra 2016, M. in S., C-303/15, EU:C:2016:771, točka 16 in navedena sodna praksa, in z dne 31. maja 2018, Zheng, C-190/17, EU:C:2018:357, točka 27).
- 33 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče sprašuje Sodišče, ali je nacionalni zakonski predpis, ki ga navaja, v skladu s členoma 3 in 5 Direktive 2001/23.
- 34 Vendar bi po eni strani Sodišče na podlagi tako postavljenega vprašanja v okviru postopka, začetega na podlagi člena 267 PDEU, odločalo o združljivosti določb nacionalnega prava s pravom Unije, za kar pa ni pristojno (glej v tem smislu sodbo z dne 19. marca 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, točka 29).
- 35 Po drugi strani, čeprav se navedeno vprašanje izrecno ne nanaša na člen 4 Direktive 2001/23, pa je, kar zadeva varstvo pred vsakršnim odpuščanjem s strani odsvojitelja ali pridobitelja zaradi prenosa, upoštevno za odgovor, ki ga je treba dati predložitvenemu sodišču.
- 36 V teh okoliščinah je treba zastavljeno vprašanje preoblikovati tako, kot da se v bistvu z njim želi izvedeti, ali je treba Direktivo 2001/23, zlasti njene člene od 3 do 5, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki – v primeru prenosa podjetja, izvedenega v okviru postopka sodne reorganizacije s prenosom pod nadzorom sodnega organa, katerega namen je ohranitev celote ali dela podjetja odsvojitelja ali njegovih dejavnosti – za pridobitelja določa pravico, da izbere delavce, ki jih želi prevzeti.
- 37 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da se v skladu s členom 5(1) Direktive 2001/23, razen če države članice določijo drugače, člena 3 in 4 te direktive za prenose podjetij uporabljata le, če je odsvojitelj v stečajnem postopku ali temu podobnem postopku zaradi insolventnosti, ki je bil začel z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja in je pod nadzorom pristojnega organa oblasti.
- 38 Poleg tega je Sodišče presodilo, da je treba člen 5(1) Direktive 2001/23 v delu, v katerem načeloma določa, da se ureditev varstva delavcev v primeru nekaterih prenosov podjetij ne uporablja in tako odstopa od glavnega cilja, na katerem temelji navedena direktiva, nujno razlagati ozko (sodba z dne 22. junija 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi, C-126/16, EU:C:2017:489, točka 41).
- 39 Zato je treba, na prvem mestu, ugotoviti, ali prenos podjetja, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, spada na področje uporabe izjeme iz člena 5(1) Direktive 2001/23.
- 40 Sodišče je v zvezi s tem presodilo, da je treba zagotoviti, da takšen prenos izpolnjuje tri kumulativne pogoje iz te določbe, in sicer mora biti zoper odsvojitelja začel stečajni ali podoben postopek zaradi insolventnosti, ta postopek mora biti začel z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja in biti mora pod nadzorom pristojnega organa oblasti (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi, C-126/16, EU:C:2017:489, točka 44).
- 41 Kar zadeva, najprej, pogoj, da mora biti zoper odsvojitelja začel stečajni ali podoben postopek zaradi insolventnosti, je treba opozoriti, da v skladu z nacionalno zakonodajo iz postopka v glavni stvari, dokler sodišče ni razsodilo o zahtevi za sodno reorganizacijo, ni mogoče razglasiti dolžnikovega stečaja in v primeru družbe ta ne more prenehati na podlagi sodne odločbe.

- 42 Vendar, po eni strani, kot je generalni pravobranilec ugotovil v točki 55 sklepnih predlogov, med strankami ni sporno, da postopka sodne reorganizacije ni mogoče šteti za stečajni postopek.
- 43 Po drugi strani, čeprav lahko postopek sodne reorganizacije, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, vodi do stečaja zadevnega podjetja, takšna posledica ni niti samodejna niti gotova.
- 44 Kar zadeva, dalje, pogoj, da mora biti postopek začel z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da postopek za nadaljevanje poslovanja zadevnega podjetja tega pogoja ne izpolnjuje (sodba z dne 22. junija 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi, C-126/16, EU:C:2017:489, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 45 Kot pa izhaja iz samega besedila zastavljenega vprašanja, je pristojno nacionalno sodišče odredilo tak postopek sodne reorganizacije s prenosom pod nadzorom sodišča z namenom ohranitve celote ali dela družbe Echo ali njenih dejavnosti.
- 46 Nazadnje, kar zadeva pogoj, da mora zadevni postopek nadzirati pristojni organ oblasti, iz nacionalne zakonodaje izhaja, prvič, da je sodni pooblaščenec, imenovan s sodbo, s katero se naloži prenos, odgovoren za organizacijo in izvedbo prenosa v imenu in za račun dolžnika. Drugič, ta pooblaščenec mora iskati ponudbe, s poudarkom na ohranitvi celote ali dela gospodarske dejavnosti podjetja, pri čemer upošteva pravice upnikov. V primeru več primerljivih ponudb se da prednost tisti ponudbi, ki zagotavlja trajnost zaposlitve s socialnim sporazumom.
- 47 Kot pa je generalni pravobranilec poudaril v točki 68 sklepnih predlogov, tako izvajani nadzor s strani pooblaščenca v okviru postopka sodne reorganizacije s prenosom pod nadzorom sodišča ne more izpolniti tega pogoja, saj je njegov obseg bolj omejen od obsega nadzora, ki ga izvaja pooblaščenec v okviru stečajnega postopka.
- 48 Iz navedenega izhaja, da postopek sodne reorganizacije s prenosom pod nadzorom sodišča, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ne izpolnjuje pogojev iz člena 5(1) Direktive 2001/23 in da zato prenos, ki se opravi v teh pogojih, ni zajet z izjemo iz te določbe.
- 49 Tako je treba ugotoviti, da se člena 3 in 4 Direktive 2001/23 še naprej uporabljata za zadevo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari.
- 50 V teh okoliščinah je treba, na drugem mestu, ugotoviti, ali je treba člena 3 in 4 te direktive razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki za pridobitelja določa možnost, da izbere delavce, ki jih želi prevzeti.
- 51 V zvezi s tem najprej iz člena 3(1) Direktive 2001/23 izhaja, da se pravice in obveznosti, ki za odsvojitelja izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, ki obstaja na dan prenosa podjetja, zaradi tega prenosa prenesejo na pridobitelja.
- 52 Kot je namreč Sodišče že večkrat razsodilo, je namen Direktive 2001/23 – vključno s členom 3 te direktive – zagotoviti ohranitev pravic delavcev ob spremembi vodstva podjetja, s tem da delavcem omogoča, da ostanejo zaposleni pri novem delodajalcu v enakih razmerah, kot so bile dogovorjene z odsvojiteljem. Namen navedene direktive je zagotoviti, kolikor je to mogoče, nadaljevanje pogodbe oziroma delovnega razmerja – brez sprememb – s pridobiteljem, da se prepreči, da bi bili prevzeti delavci postavljeni v slabši položaj le zaradi prenosa (glej v tem smislu sklep z dne 15. septembra 2010, Briot, C-386/09, EU:C:2010:526, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 53 Dalje, člen 4(1) Direktive 2001/23 določa, da prenos podjetja sam po sebi odsvojitelju ali pridobitelju ne daje podlage za odpuščanje. Vendar ta določba ne preprečuje morebitnega odpuščanja iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, zaradi katerih so potrebne kadrovske spremembe.

- 54 Iz besedila te določbe izhaja, da mora biti odpuščanje, do katerega pride v okviru prenosa podjetja, posledica ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov – na ravni kadrovske spremembe – ki niso neločljivo povezani z navedenim prenosom.
- 55 Sodišče je tako menilo, da je neobstoj dogovora med pridobiteljem in najemodajalcem v zvezi z novo najemno pogodbo, nemožnost najti drug poslovni prostor ali nemožnost premestitve osebja v druge trgovine lahko ekonomski, tehnični ali organizacijski razlog v smislu člena 4(1) Direktive 2001/23 (glej v tem smislu sodbo z dne 16. oktobra 2008, Kirtruna in Vigano, C-313/07, EU:C:2008:574, točka 46).
- 56 V obravnavanem primeru iz nacionalne zakonodaje, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, izhaja, da ima pridobitelj pravico, da izbere delavce, ki jih želi prevzeti, pri čemer mora ta izbira temeljiti na tehničnih, ekonomskih in organizacijskih razlogih, izvesti pa jo mora brez prepovedanega razlikovanja.
- 57 Očitno pa je, da se takšna nacionalna zakonodaja, v nasprotju z okvirom, v katerega spada člen 4(1) Direktive 2001/23, ne nanaša na odpuščene delavce, temveč na delavce, katerih pogodba o zaposlitvi se prenese, pri čemer mora izbira zadnjenavedenih oseb s strani pridobitelja temeljiti na tehničnih, ekonomskih in organizacijskih razlogih.
- 58 Čeprav drži, da so delavci, ki jih zadevni pridobitelj ni izbral in so zato odpuščeni, implicitno, vendar nujno tisti, v zvezi s katerimi noben tehnični, ekonomski ali organizacijski razlog ne nalaga – po mnenju navedenega pridobitelja – prenosa pogodbe o zaposlitvi, pa to še ne pomeni, da za tega pridobitelja ne velja nobena obveznost dokazati, da je bilo odpuščanje v okviru prenosa posledica tehničnih, gospodarskih ali organizacijskih razlogov.
- 59 Tako lahko uporaba nacionalne zakonodaje, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, resno ogrozi spoštovanje glavnega cilja Direktive 2001/23, kot je določen v členu 4(1) te direktive in naveden v točki 52 te sodbe, in sicer varstvo delavcev pred neupravičenim odpuščanjem v primeru prenosa podjetja.
- 60 Opozoriti pa je treba, kot je bilo že poudarjeno v točkah 28 in 29 te sodbe, da predložitveno sodišče, ki odloča o sporu med posamezniki in ki določb nacionalnega prava ne more razlagati tako, da bi bile v skladu z nepreneseno ali nepravilno preneseno direktivo, zgolj na podlagi prava Unije ni zavezano k neuporabi teh nacionalnih določb, ki so v nasprotju z določbami te direktive. Vendar pa bi se stranka, ki je oškodovana zaradi neskladnosti nacionalnega prava z navedeno direktivo, lahko sklicevala na sodno prakso iz sodbe z dne 19. novembra 1991, Francovich in drugi (C-6/90 in C-9/90, EU:C:1991:428), da bi od države članice eventualno prejela odškodnino za nastalo škodo (glej v tem smislu sodbo z dne 7. avgusta 2018, Smith, C-122/17, EU:C:2018:631, točki 49 in 56).
- 61 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba na zastavljeno vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba Direktivo 2001/23, zlasti njene člene od 3 do 5, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki – v primeru prenosa podjetja, izvedenega v okviru postopka sodne reorganizacije s prenosom pod nadzorom sodnega organa, katerega namen je ohranitev celote ali dela podjetja odsvojitelja ali njegovih dejavnosti – za pridobitelja določa pravico, da izbere delavce, ki jih želi prevzeti.

Stroški

- 62 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Direktivo Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov, zlasti njene člene od 3 do 5, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki – v primeru prenosa podjetja, izvedenega v okviru postopka sodne reorganizacije s prenosom pod nadzorom sodnega organa, katerega namen je ohranitev celote ali dela podjetja odsvojitelja ali njegovih dejavnosti – za pridobitelja določa pravico, da izbere delavce, ki jih želi prevzeti.

Podpisi